

Частаўнік.

ІНФАРМАЦЫЙНА-МЕТАДЫЧНЫ БЮЛЕТЭНЬ ДЛЯ НАСТАЎНІКАЎ

У краіне

Школьная форма замест рэформы

Добрая навіна: у гэтым навучальным годзе не задумваецца глабальных пераменаў. Рэформу правялі. Хаця пра леташнюю рэформу стала вядома за некалькі месяцаў, ды і рыхталася яна ідэолагамі, а не спецыялістамі ў адукацыі, настаўнікамі і бацькамі. Хочацца верыць, што сёлета настаўнікам і дзецям дадуць перадыхнуць. Праўда, на чарзе будуць перамены, звязаныя з увядзеннем Кодэксу аб адукацыі. Слуханы і зацверджанне такога зводу законаў у першым чытанні плануецца ўжо падчас восеньскай сесіі Палаты прадстаўнікоў.

Калі Кодэкс будзе прыняты, такога кшталту дакумент з'явіцца толькі ў Беларусі.

Само слова - кодэкс у свядомасці звычайнага чалавека больш стасуецца са словам "крымінальны", чым "адукацыйны". Час паказа, што ён прынясе настаўніку - палёжку ў працы, ці яшчэ большую рэгламентаванасць і абмежаванасць прафесійнай творчасці.

Знайсці праект кодэксу ў свабодным доступе не ўдалося, але добрых водгукаў пра яго чула мала. З каментароў дэпутатаў можна зразумець: плануецца заканадаўчае замацаванне абавязковай школьнай формы для вучняў і, магчыма, для настаўнікаў; магчыма, для выключэння старшакласнікаў са школы; матэрыяльная адказнасць бацькоў, дзяцей і настаўнікаў за школьную маёмасць ды іншае.

Паглядзім, як гэтыя пытанні вырашаюцца ў нашых суседзях - і што пра гэта думаюць нашыя людзі.

У Польшчы ад абавязковай

школьнай формы адмовіліся, каб вучні не былі падобныя адно да аднаго. Са словаў прэс-сакратара польскага Міністэрства адукацыі Бажэны Скамароўскай, дыскусія аб адмене цягнулася вельмі доўга. Урэшце вырашылі, што нельга ўсіх вучняў адзяваць аднолькава. Пагатоў, бацькі шмат наракалі на дарагоўлю такога дзіцячага адзення.

Як правіла, польскія школы замест формы вырабляюць для сваіх вучняў майкі, бейсболкі ды значкі з эмблемай навучальнай установы. Насіць іх не абавязкова, але пажадана.

У Літве пра школьную форму забыліся ўжо даўно. Прэс-сакратар тамтэйшай Мінадукацыі Элона Багданавічэня нават здзівілася такому пытанню. З яе словаў, абавязковую школьную форму адмянілі яшчэ ў 1989 годзе, за год да выхаду краіны з СССР. Ад тых часоў кожная школа разам з бацькамі, настаўнікамі ды адміністрацыяй сама вырашае - ці патрэбная форма і як яна павінна выглядаць.

Латвійскія дзеці носяць форму толькі ў некаторых прыватных школах. І толькі са згоды саміх вучняў ды іх бацькоў.

Прэс-сакратар: "У Латвіі няма абавязку насіць форму, але ёсць некаторыя школы, у якіх вучні яе носяць. Ёсць такія школы, але зараз трэба дамаўляцца са школьнікамі ды іх бацькамі".

У Беларусі пытанне школьнай формы шырока абмяркоўваецца толькі на інтэрнэт-форумах. Ні школу, ні міністэрства адукацыі, ні дэпутатаў меркаванне бацькоў і саміх школьнікаў не цікавіць.

Бацькі моцна наракаюць на кошты і якасць формы, робяць высновы, што з іх кішэні фінансуецца

неканкурэнтаздольная легкая прамысловасць. Некаторыя перакананы: уніформа перашкаджае фармаваць у падлетка пачуццё густы, стылю, індывідуальнасці.

Адкрыта пра школьныя справы ў нашай краіне кажучь толькі прадстаўнікі нефармальнай адукацыі.

Вось меркаванне пра Кодэкс аб адукацыі Уладзіслава Вялічкі з Цэнтру ПОСТ: "Адна рэч прыняць дакумент, які зафармалізуе сферу адукацыі, зробіць нейкія спрэчныя касметычныя змены. Іншая - заняцца паляпшэннем сістэмы. Наколькі ўплываюць на якасць адукацыі і адукацыйны працэс такія навацыі, як нашэнне школьнай формы, магчыма, выключачь вучняў са школы? Такі падыход не адпавядае сучасным тэндэнцыям у адукацыйных працэсах у Еўропе."

Тамара Мацкевіч з Цэнтру Супольнасць лічыць, што пакулы законы ў нашай краіне ігнаруюцца, ніякі кодэкс справу не вырашыць: "У Законе аб адукацыі закладзены прынцып дэмакратызацыі кіравання школай. Пра якую дэмакратызацыю кіравання можна казаць, калі школьная рада ці бацькоўскі камітэт насамрэч не правамоцныя рашыць, як адзяваць дзяцей, а не толькі як і чаму іх вучыць. У гэты самы час дэпутат Уладзімір Здановіч абячае закайданаваць настаўнікаў, якія, парушаючы закон, збіраюць з бацькоў грошы - але не міністра, які парушае прынцыпы, закладзеныя ў дзейны Закон аб адукацыі."

(Падрыхтавана па матэрыялах інтэрнэт-выданняў)

Адукацыя ў лічбах

- Сярэдні заробак ва ўстановах адукацыі складае 745 900 рублёў, у тым ліку настаўнікаў - 845 200 рублёў. Некалькі разоў Міністэрства прапаноўвала падвысіць тарыфныя аклады на 25%. Іх сапраўды павялічылі - толькі не на 25%, а на 5%.

- У школы прыйдуць вучыцца каля мільёна чалавек, у тым ліку 89 тыс. першакласнікаў. Летась усяго школьнікаў было 1,06 млн, а першакласнікаў - 93 тысячы.

- У новым навучальным годзе ў краіне адкрыюцца чатыры і зачыняцца 97 школ. Для параўнання: у 2008 годзе званок не празвінеў у 91 школе.

- Сёлета навучанне па-беларуску вялося ў 18-ці агульнаадукацыйных установах: гімназіях № 4, 9, 14, 23, 28, гімназіі-каледжы мастацтваў, СШ № 11, 60, 68, 72, 89, 108, 131, 180, 190, 205, 209, 218. Можна прадоўжыць і лік дашкольных устаноў сталіцы: № 187, 234, 314, 412, 522, 534, 533, 133 і інш.

- Нарэшце ў школах з'явіцца 10-ы клас, куды прыйдуць вучыцца вучні 9-га "штрых". Але "штрыханутыя" класы застануцца: паскоранае навучанне выпадзе на лёс вучняў 11-х "штрых" класаў. Яны, скончыўшы 9-ы клас, пройдуць праграму двух гадоў за адзін.

- Сёлета прыкладна 57% агульнаадукацыйных устаноў краіны будуць працаваць на беларускай мове, яшчэ ў 4,7% выкладанне будзе весціся на дзвюх мовах. Але лічба ў 57% зманлівая. Са звестак Мінадукацыі, на пачатак мінулага гада ў беларускамоўных школах навучалася 195 592 навучэнцаў (18,4% ад агульнай колькасці), у тым ліку 14 712 першакласнікаў (16,7%). У гарадах гэты паказчык складае ўсяго 1,9%.

ТЭМА НУМАРУ: АД НЕФАРМАЛЬНАЙ АДУКАЦЫІ - ДА ФАРМАЛЬНАЙ >>> СТАР. 2-3

КОНКУРСЫ, АБВЕСТКІ, ПРАГРАМЫ ПАДТРЫМКІ

>>> СТАР. 4

Ад нефармальнай адукацыі

Выкарыстанне вопыту нефармальнай адукацыі як умова павышэння якасці дадатковай адукацыі педагогічных кадраў

М.І. Запрудскі

Законам «Аб адукацыі» ўстановы павышэння кваліфікацыі і перападрыхтоўкі ўпраўленчых кадраў ды спецыялістаў сферы адукацыі аднесены да сістэмы дадатковай адукацыі. У краіне працуюць Акадэмія паслядыпломнай адукацыі (АПА), Мінскі гарадскі і абласныя інстытуты развіцця адукацыі (ІРА). За шэсць дзесяцігоддзяў у гэтых установах сфармавалася практыка работы, якая адлюстроўвае, з аднаго боку, вопыт і традыцыі, з другога - рэгулюеца адпаведнай нарматыўнай праўнай базай. Сістэма павышэння кваліфікацыі і перападрыхтоўкі (СПК) выконвае наступныя функцыі:

- кампенсаторную, скіраваную на ліквідацыю прабелаў у базавай (прафесійнай) адукацыі спецыяліста;
- адапцыйную - аператыўную падрыхтоўку і перападрыхтоўку работнікаў з улікам перманентна змяняльных умоваў дзейнасці;
- развіццёвую, скіраваную на забеспячэнне развіцця агульнакультурнага кругагляду, узбагачэнне навуковымі ведамі, развіццё творчага патэнцыялу і задавальненне шматлікіх пазнавальных інтарэсаў і духоўных патрэбаў асобы, на развіццё адукацыі і грамадства ў цэлым;

- інфармацыйную, прызначэнне якой - узброіць адрасата актуальнай інфармацыяй;
- экспертную, адказную за экспертызу інавацыйных праектаў. Разам з вялікімі дасягненнямі, у дзейнасці ўстановаў СПК ёсць супярэчнасці паміж:
- шматлікімі адукацыйнымі запытамі слухачоў курсаў - і немагчымасцю іх цалкам задаволіць пад час кароткатэрміновых курсаў;
- схільнасці слухачоў да практычных відаў дзейнасці - і перавагай лекцыйных заняткаў;
- важнасцю падрыхтоўкі слухачоў да інавацыйнай дзейнасці, якая забяспечвае развіццё адукацыйнай практыкі - і псіхалагічнымі ды прафесійнымі стэрэатыпамі педагогаў;
- патрэбамі ў аптымальным забеспячэнні заняткаў дыдактычнымі сродкамі - і перавагай вербальных сродкаў навучання;
- дынамікай лібералізацыі эканомікі, пранікненнем рынкавых працэсаў у адукацыю - і перавагай адміністрацыйных механізмаў функцыянавання сістэмы павышэння кваліфікацыі і г.д.

У пэўнай ступені, пераадоленню гэтых супярэчнасцяў і вырашэнню адпаведных праблемаў спрыяе перайманне ідэяў, падыходаў і метадаў працы з сістэмай нефармальнай адукацыі (дзеля справядлівасці трэба заўважыць, што ў ей ёсць і свае праблемы). Спецыфіка сістэмы нефармальнай адукацыі (НФА) заключаецца ў наступным:

- адсутнічае яе заканадаўчае афармленне;
- адсутнічаюць нарматыўныя патрабаванні па стварэнню адукацыйнага асяроддзя гэтай сістэмы (стандарты, вучэбныя планы і інш.). Дакладней, стандарты ёсць, але іх ніхто не зацвярджае, людзі і арганізацыі самі ствараюць для сваіх заняткаў адпаведныя стандарты, самі іх змяняюць [1];
- рознаўзростава склад

- суб'ектаў навучання, розная (або аднолькавая) прыналежнасць да прафесійнай сферы, узроставыя асаблівасці навучэнцаў (збольшага, гэта дарослыя, якія ўжо маюць прафесію, сацыяльны досвед, сацыяльную спеласць, тып сацыяльных паводзінаў);
- дзякуючы гнуткай сістэме, якая дазваляе ўжываць шматлікія формы і метады навучання суб'ектаў, забяспечваецца рэалізацыя індыўдуальных адукацыйных патрэбаў суб'ектаў.

Сапраўды, у адукацыйным працэсе НФА выкарыстоўваецца шырокі спектр формаў навучання: курсы, трэнінгі, семінары, мадэрацыйныя семінары, карпаратыўнае навучанне, каманднае ўзаемадзеянне і г.д., якія дазваляюць задавальваць адукацыйныя запыты суб'ектаў. Прымяняюцца актыўныя метады навучання.

Нефармальная адукацыя - гэта розныя гнуткія паводле арганізацыі і формах адукацыйныя сістэмы, зарыентаваныя на канкрэтныя патрэбы ды інтарэсы навучэнцаў. Для гэтых сістэмаў характэрны пэўныя прыкметы арганізаванасці, дадавальнасці ведаў, атрыманых педагогамі, да ўжо наяўных. Пры сканчэнні заняткаў у сістэме НФА не паўстае якіх-небудзь праўных наступстваў. Па сутнасці, НФА з'яўляецца важным складнікам непарыўнай адукацыі - навучанне праз усе жыццё (lifelong learning).

Развіццё ідэі непарыўнай адукацыі адпавядае гуманістычнай парадыгме, згодна з якой у цэнтры ўвагі знаходзіцца чалавек, яго заданні, здольнасці, яго рознабаковае развіццё. Хуткае і дынамічнае развіццё вытворчай і сацыяльнай сфераў стымулявала навукоўцаў да стварэння і выпрабавання тэарэтычных мадэляў непарыўнай адукацыі, фармавання вопыту іх практычнай рэалізацыі. Мэта непарыўнай адукацыі - дапамагчы

людзям "прыстасавацца" да прафесійнай дзейнасці, а таксама паспрыяць паспяховай адаптацыі чалавека да новых формаў жыцця, паляпшэння яго якасці.

Еўрапейскі саміт (Лісабон, 2000 год) стаў важнай вехай у вызначэнні палітыкі і практыкі адукацыі ў Еўрапейскім Звязе. Яго высновы падцвярджаюць, што Еўропа ўжо ўвайшла ў "эпоху ведаў". На саміце быў прыняты праграмны дакумент «Мемарандум непарыўнай адукацыі Еўрапейскага Звязу» [2]. У гэтым дакуменце адзначаецца, што стратэгія непарыўнай адукацыі павінна трымацца на супрацы ўладаў і грамадскіх арганізацыяў, гэтак званых "сацыяльных партнёраў" - бо менавіта яны найбліжэй звязаны з інтарэсамі і патрэбамі асобных грамадзян і супольнасцяў. Апошнія праграмы ЕЗ у галіне адукацыі і моладзевай палітыкі скіраваны на развіццё сацыяльнага партнёрства, як на мясцовым, так і на транснацыянальным узроўнях. Да таго ж, павінна ўзмацняцца сувязь паміж установамі фармальнай і нефармальнай адукацыі.

У Мемарандуме названы тры віды адукацыйнай дзейнасці:

- фармальная адукацыя. Яна завяршаецца выдачай агульнапрызнанага дыплама ці атэстата;
- нефармальная адукацыя, якая звычайна не прадугледжвае выдачу дакумента. Яна адбываецца ў адукацыйных установах, грамадскіх арганізацыях, клубах, гуртках, а таксама пад час індыўдуальных заняткаў з репетытарам або трэнерам;
- інфармальная адукацыя - індыўдуальная пазнавальная дзейнасць, якая суправаджае паўсядзённае жыццё; не абавязкова мае мэтавы характар.

У згаданым дакуменце вызначаны і раскрыты наступныя прыныцы арганізацыі непарыўнай адукацыі, якія адносяцца да ўсіх відаў адукацыйнай дзейнасці:

1. Новыя базавыя веды і навыкі для ўсіх. Маецца на ўвазе забеспячэнне

— да фармальнай

гарантыяў усеагульнага бесперапыннага доступу да адукацыі з мэтай атрымання і аднаўлення навыкаў, неабходных для ўключэння ў інфармацыйнае грамадства.

2. Павелічэнне інвестыцыяў

адукацыйных магчымасцяў у Еўропе і да неабходных кансультацыяў ды рэкамендацыяў; стварэння службаў, рэсурсных цэнтраў, якія маглі б даць рэкамендацыі ў галіне

агульнаадукацыйных ўстановаў гэтак жа, як і арганізацыі неформальнай адукацыі, атрымліваюць спонсарскія гранты на рэалізацыю сваіх праектаў. Усе шырэй прымяняюцца актыўныя метады навучання дарослых [3]. Аўтарскія курсы ў АПА і ІРА ў значнай ступені нагадваюць трэнінгі, якія ладзяцца на семінарах НФА, дзе выкладчык выконвае ролю трэнера.

Разам з тым, існуюць і іншыя магчымасці для трансляцыі ва ўстановы СПК досведу НФА. Яны тычацца розных аспектаў адукацыйнага працэсу: змештавага, тэхналагічнага, арганізацыйнага. Як паказвае пакуль што лакальны досвед рэалізацыі такіх магчымасцяў у навучанні слухачоў курсаў, ёсць сэнс прыняць ды развіваць наступныя ідэі:

у людскія рэсурсы. Гэта дазваляе ўзняць прыярытэт найважнейшай каштоўнасці Еўропы – яе людзей.

3. Інавацыйныя метадыкі выкладання і навучання, якія забяспечваюць прымяненне адукацыйных тэхналогіяў, усё болей зарыентаваных на карыстальніка. Пры гэтым вучань перастае быць пасіўным атрымальнікам інфармацыі, улічваецца прыярытэт асабістай матывацыі, крытычнага мыслення і ўмення вучыцца. Педагагі становяцца ў большай ступені кансультантамі, фасілітатарамі.

4. Новая сістэма ацэнкі атрыманай адукацыі. Яна павінна адлюстроўваць усе веды, уменні і навыкі і ўвесь атрыманы чалавекам вопыт і павінна быць агульнапрызнанай у еўрапейскім кантэксце. Такая сістэма магла б цалкам раскрыць увесь патэнцыял чалавека, аб якім ён можа і не здагадацца. Пры гэтым узрастае роля самога вучня як ацэншчыка асабістага адукацыйнага прасоўвання.

5. Развіццё педагагічнай падтрымкі і кансультавання. Прынцып патрабуе забяспечэння свабоднага доступу кожнага, праз усё жыццё, да інфармацыі аб

адукацыйнага прафесійнага і асабістага развіцця ды былі б зарыентаваны на інтарэсы і патрэбы актыўнага карыстальніка.

6. Набліжэнне адукацыі да месца жыхарства – адукацыйныя магчымасці побач з месцам пражывання. Дасягаюцца дзякуючы сетцы вучэбных і кансультацыйных пунктаў ды праз інфармацыйныя тэхналогіі. Такім чынам, неформальная адукацыя – падсістэма непарыўнай адукацыі, прынцыпы яе арганізацыі павінны працаваць як у фармальнай, так і ў неформальнай адукацыі. На сёння ўжо працягваюць сябе тэндэнцыі “пранікнення” элементаў неформальнай адукацыі ў сістэму паслядыпломнай адукацыі настаўнікаў, метадыстаў і караўнікоў школ. Напрыклад, у НФА ўжо даўно працуюць рэсурсавыя цэнтры, якія даюць людзям актуальную інфармацыю і кансультацыі. Апошнім часам такія цэнтры робяцца звычайным атрыбутам адукацыйнай сістэмы г. Мінска: на базе многіх агульнаадукацыйных устаноў працуюць рэсурсавыя цэнтры, якія робяць свой унёсак у падвышэнне кваліфікацыі педагагаў. Другі прыклад:

прафесійную дзейнасць і сацыяльную ролю, вучыцца крытычнаму мысленню, бачыць супярэчнасці, прымаць рашэнні, вызначаць новыя нормы дзейнасці, праектаваць найбольш эфектыўныя мадэлі адукацыйнага працэсу, ажыццяўляць змештавую адваротную сувязь;

- прымяняць цыкл навучання на падставе ўласнага вопыту слухачоў;
- вучэбныя заняткі абсталяваць не толькі нагляднымі, але і “дзейнаснымі” сродкамі навучання;
- педагагічная пазіцыя выкладчыка павінна быць наступнай: ён павінен быць “дызайнерам” адукацыйнага асяроддзя, грунтавацца на дэмакратычных прынцыпах кіравання вучэбнай групай, рэалізаваць мадэль шматбаковай камунікацыі, будаваць працэс на прынцыпах супрацы, заахочваць актыўнасць слухачоў, абалірацца на іх суб’ектыўны вопыт, ажыццяўляць зваротную сувязь [4].

Змештавы аспект:

- курсы падвышэння кваліфікацыі не павінны замыкацца на вузках прафесійных праблемах; яны павінны быць змястоўна звязаны з шырэйшым кантэкстам – сацыяльнымі праблемамі, актуальнымі для Еўропы, краіны, мясцовых супольнасцяў, саміх настаўнікаў;
- вялікае значэнне набывае кампетэнцыйны падыход, які фармуе суб’ектаў уласнай стваральнай дзейнасці;
- на курсах у настаўніка павінна быць магчымасць (хай сабе факультатывная) авалодаць элементамі пэўнага рамяства (гэта, пагатоў, актуальна ў сувязі з вялікім значэннем школьных профарыентацыйных факультатывных заняткаў);
- важна больш хутка і гнутка змяняць змест навучання ў сувязі з трансфармацыямі і праблемамі ў соцыуме.

Тэхналагічны аспект:

- шырэй прымяняць актыўныя метады навучання, якія дазваляюць кожнаму ўдзельніку курсаў асэнсаваць сваю місію, сваю

Арганізацыйны аспект:

- інфармаваць патэнцыйную мэтавую аўдыторыю аб планаваных курсах;
- набліжаць навучанне да спажыўцоў адукацыйных паслугаў;
- групы слухачоў фармаваць паводле іх жадання навучацца менавіта на гэтых курсах;
- рыхтаваць мульты-пліктараў, якія пасля будучы навучаць іншых;
- спалучаць на вучанне з актыўным адпачынкам слухачоў.

Адзначым, што пералічаныя ідэі ўжо ў той ці іншай ступені працягваюць сябе пры арганізацыі і правядзенні курсаў у СПК. Разам з тым, іх шырэйшае ўкараненне не заўсёды магчыма з-за жорсткай рэгламентацыі фармальнай паслядыпломнай адукацыі.

Літаратура

1. Мацкевіч В. і др. Подходы к стандартам и стандартизации в неформальном образовании // Адукатар, 2006. – №3 (9).
 2. Меморандум непрерывного образования Европейского Союза. [Электрон. ресурс]. Режим доступа: <http://www.znanie.org/docs/memorandum.html> / 20 студзеня 2009 года].
 3. Жук А. И. Кошель Н. Н. Активные методы обучения в системе повышения квалификации педагогов. – Мн.: Аверсэв, 2006.
 4. Инновационные методы обучения в гражданском образовании / Величко В. В., Карлиевич Д. В., Карлиевич Е. Ф., Кирилюк Л. Г. Мн., 1999.

Абвесткі, конкурсы, праграмы падтрымкі

“Тыдзень нефармальнай адукацыі-2009”

Тэма сёлетняга тыдня: “Нефармальная адукацыя (НФА) у Беларусі – да паляпшэння якасці жыцця”

“Тыдзень НФА-2009” пройдзе 21–27 верасня 2009 г. у розных гарадах Беларусі. Мэта “Тыдня НФА-2009” – прадэманстраваць, як з дапамогай нефармальнай адукацыі можна палепшыць якасць жыцця чалавека – маладога, сталага ці пажылога. Ініцыятарамі і арганізатарамі Тыдня-2009 выступілі:

- * МГА “Адукацыя без межаў”
- * ГА “Фокус-група”
- * ГА “Цэнтр сацыяльных інавацый”
- * ГА “Адукацыйны цэнтр “ПОСТ”
- * ГА “Цэнтр “Трэці сектар”
- * БМГА “Новыя твары”
- * Грамадскае аб’яднанне “ВІТ”, іншыя.

Паляпшэнне якасці жыцця, сярод іншых вызначэнняў, можа разумецца таксама як магчымасць свабоднага выбару чалавекам розных ладаў жыцця. Чым большая разнастайнасць ладаў жыцця прапанавана на выбар, тым вышэй якасць жыцця чалавека. Нефармальная адукацыя ў такім падыходзе можа разглядацца як інструмент, што дазваляе зразумець, убачыць і далучыцца да ўсёй разнастайнасці існых і магчымых ладаў жыцця, а таксама як эфектыўны інструмент, што судзейнічае фарманню ключавых сацыяльных, грамадзянскіх ды іншых кампетэнцый, неабходных для гэтага. Праграма “Тыдня-2009” складаецца з мерапрыемстваў (круглыя сталы, семінары-трэнінгі, тэматычныя сустрэчы, выставы і майстар-класы), якія распрацавалі арганізацыі і ўстановы, што прапануюць у Беларусі паслугі ў галіне нефармальнай адукацыі дарослых і моладзі. Асабліва сёлетняга тыдня заключаецца ў тым, што:

- * Мерапрыемствы размеркаваны па тэматычных днях,
- * Да ўдзелу ў мерапрыемствах запрашаюцца ўсе ахвотныя.

У праграме Тыдня-2009 пазначаны кантактныя асобы, у якіх можна атрымаць падрабязную інфармацыю пра канкрэтныя мерапрыемствы і запісацца для ўдзелу. Сачыце за анонсамі! ПРЫХОДЗЬЦЕ І ЗАПРАШАЙЦЕ СЯБРОЎ!

Каардынатар Тыдня НФА – 2009:

Яніна Зінчанка: aha.info@gmail.com +375 296 54 90 48.
Падрабязная інфармацыя – на www.adukatar.net

Праграма вывучэння польскай мовы і культуры

Мэта заняткаў – пазнаёміць ахвотнікаў з польскай мовай і польскай культурай.

Навучанне будзе праходзіць з носьбітамі мовы ў вольнай атмасферы, удзельнікі самі змогуць сфармаваць змест навучальнай праграмы.

Кожны заняткаў будзе прысвечаны пэўнай тэме, вывучэнне якой будзе карысным пры кантактах з прадстаўнікамі польскай культуры.

Таксама прапануецца магчымасць паглядзець польскія фільмы папулярных і выбітных польскіх рэжысёраў.

З часам, калі ва ўдзельнікаў курсу з’явіцца жаданне, то можна будзе абмеркаваць больш сур’ёзныя пытанні, якія тычацца польскай мовы і культуры.

Заняткі будуць праходзіць у Мінску адзін раз у тыдзень па дзве гадзіны.

Настаўнік.інфо.
Інфармацыйна-метадычны бюлетэнь для настаўнікаў
Выдаецца ініцыятыўнай групай стваральнікаў сайта Nastaunik.info
Адрас для допісаў: nastaunik.info@gmail.com
Наклад 200 асобнікаў

Выкладаюць польскія студэнты.

Для ўдзелу неабходна запоўніць невялікую анкету і адправіць яе на адрас yibelarus@gmail.com да 20 верасня 2009 году.

Удзел у праграме – бясплатны.

Школа маладога журналіста запрашае

Маладыя гарадзенцы, якія хочуць паспрабаваць свае сілы ў журналістыцы, могуць падаваць заяўкі на ўдзел у праекце “Школа Маладога Журналіста-13”.

ШМЖ – гэта ўнікальная школа ў Беларусі, дзе выкладаюць журналісты-практыкі.

За 12 год “Школу” прайшло больш за 250 хлопцаў і дзяўчат. Некаторыя з іх сталі лаўрэатамі нацыянальных і міжнародных узнагарод у галіне журналістыкі. Выпускнікі ШМЖ працуюць сёння ў газетах “Вечерний Гродно”, “Гродзенская праўда”, “Перспектива”, “Наша Ніва”, “Белорусы и Рынок”, на тэлеканале АНТ, а таксама ў замежных СМІ.

Праект складаецца з тэарэтычнага і практычнага блокаў. Тэарэтычная частка будзе прысвечана асновам журналістыкі (“Уводзіны ў журналістыку”, “Правыя і этычныя аспекты працы журналіста”, “Жанры журналістыкі”, “Асаблівасці газетнай, радыё-і інтэрнэт-журналістыкі” і многія іншыя).

Практыку навучэнцы праходзяць у рэдакцыі інтэрнэт-газеты і радыё «Твой стиль». Да ўдзелу ў праекце «ШМЖ-13» запрашаюцца юнакі і дзяўчаты ад 16 да 25 год. Заявы на ўдзел можна запоўніць з 2 да 21 верасня па адрасе: Горадня, вул. Будзёнага, 48а – 11, з 12:00 да 17:00 (акрамя суботы і нядзелі).

Падрабязнейшую інфармацыю можна атрымаць па тэлефонах: 75 71 72; (+375 29) 784–32–21, 106–85–94.

Конкурс падтрымкі працы са старэйшымі школьнікамі

Асацыяцыя па міжнародных пытаннях (Чэшская рэспубліка) запрашае настаўнікаў беларускіх адукацыйных устаноў прыняць удзел у конкурсе міні-праектаў.

Да ўдзелу ў конкурсе прымаюцца праекты, скіраваныя на рэалізацыю ідэяў старэйшых школьнікаў, а таксама ініцыятывы з боку настаўнікаў, мэтай якіх з’яўляецца падвышэнне і падтрымка актыўнасці школьнікаў, вырашэнне праблемаў у школе, рэалізацыя грамадскіх праектаў, скіраваных на падвышэнне сацыяльнай і грамадзянскай кампетэнцыяў старшакласнікаў, правядзенне пазакласных мерапрыемстваў ды інш.

Час рэалізацыі праектаў: 1 кастрычніка 2009 г. – 20 снежня 2009 г. Максимальная сума падтрымкі: 400\$

Тэрмін падачы заявак: да 30 верасня 2009 г.

Запоўненую заяўку дасылайце на адрас: 1konkurs@gmail.com
Праект ажыццяўляецца пра падтрымцы Міністэрства замежных спраў Чэшскай рэспублікі.

Форма заяўкі

1. Назва праекта
2. Кіраўнік праекта (імя, прозвішча, кароткая інфармацыя)
3. Арганізацыя, якую прадстаўляе кіраўнік праекта (назва, кароткая інфармацыя)
4. Кантактныя звесткі (Email, skype, нумар мабільнага тэлефона з кодам апэратара, паштовы адрас)
5. Падрабязнае пазтапнае апісанне рэалізацыі праекта (не больш за палову старонкі)
6. Мэта праекта (3–4 абзацы)
7. Мэтовая група праекта (1–2 абзацы)
8. Мясцовасць, у якой будзе зрэалізаваны праект
9. Чаканыя вынікі праекту. Якую карысць прапанаваны праект прынесе школьнікам, настаўнікам, мясцовай супольнасці? (3–4 абзацы)
10. Падрабязнае апісанне бюджэту